

פנינים מפרשת השבוע

פרשת אמור ויקרא כ"א-כ"ד

(מאת יוסי עובדיה)

מבט כללי על הפרשה

בפרקים כ"א וכ"ב ניתנים הנחיות ומצוות לכוהנים והמרכזיות בניהם הם: עם מי הם יכולים להתחתן, מי יכול להקריב קורבן, ומי יכול לאכול מהקורבנות? בנוסף ה' נותן הנחיות בקשר להקרבת ולשלמות הקורבנות. פרק כ"ג מדבר על מועדי ה', ופרק כ"ד מדבר על הטיפול במנורה והדלקתה, עריכת לחם הפנים והעונש על מי שמקלל את ה'.

התמקדות בנקודות מרכזיות

הנקודה הראשונה:

תפקיד הכהן הוא לשרת את העם, להיות כמו מתווך בין בן ישראל לבין האלוהים, להיות המיצג של האנשים לפני אלוהים. על הכהן לאכול מקורבן החטאת ובכך לשאת את חטא המקריב ולעכלו, ובכך לפרק את החטא והאשמה. כדי שהכהן יוכל לבצע את תפקידו נאמנה הוא חייב להיות קדוש ולא להיטמא, ולכן המצוות שניתנו לכהן הם חמורות יותר מאשר אלו שניתנו לכל שאר בני ישראל, ולכן בין היתר הכהן לא יכול להיכנס לבית הקברות, לא להתאבל אלא על קרובי משפחה מדרגה ראשונה. המצוות שניתנו לכהן מדברות גם עם מי הוא יכול או לא יכול להינשא.

המצוות שניתנו לכהן הגדול הם אפילו יותר חמורות משל שאר הכהנים. היהודים שבאו מקרב ארצות האיסלם רצו להסתיר את שמות המשפחה היהודים שלהם, והכוהנים שבהם אימצו שם משפחה שהוא רשאי תיבות של פסוק 7 בפרק כ"א

אִשָּׁה זָנְהָ וְחָלְלָהּ לֹא יִקְחוּ

אזולאי – זהו ככל הנראה שם משפחה של כוהנים בקרב יהדות ארצות האיסלם.

הנקודה השניה:

שלמות, תמימות הקורבן. בפרק כ"ב 17-25, ה' מנחה את משה ודרכו את העם, שהקורבנות שהעם מקריב חייבים להיות תמימים, שלמים ללא כל מום ופגם. ובמקרה שלנו כאן מדובר על קורבנות העולה והשלמים. קורבנות אלה הם לא קורבנות חובה אלא רשות, אך איך אני יכול להביא מתנה שהיא פגומה, זה הרי לא עולה על הדעת. לצערנו בני ישראל לא הקפידו על הדברים האלה. במלאכי א' 12-14 הנביא יוצא כנגד העם שמחלל את "שולחן ה'" בהביאם קורבנות פגומים.

הנקודה השלישית:

מועדי ה'. בפרק כ"ג ה' נותן למשה ודרכו לכל העם הנחיות בקשר למועדי ה' שאותם העם צריך לחגוג.

בפסוקים 1-3 ה' מתחיל עם המצווה לשבות בשבת.

ומכאן ה' עובר ומדבר על שבעת מועדי ה':

* פסוקים 4-5 - חג פסח

* פסוקים 6-8 - חג המצות

* פסוקים 9-14 - הנפת העומר

* פסוקים 15-22 - חג השבועות

* פסוקים 23-25 - זיכרון תרועה

* פסוקים 26-32 - יום הכיפורים

* פסוקים 33-44 - חג סוכות כולל שמיני עצרת

הטבלה המצורפת נועדה כדי שנוכל במבט זריז להסתכל על כל החגים בבת אחת.

יש לשים לב שכתוב כאן **מועדי ה'**, לא חגי ישראל אלא **מועדי ה'** - כלומר החגים של

אלוהים. דרך חגים אלה שאלוהים ציווה על בני ישראל לחוג אותם שנה בשנה אלוהים

רוצה להראות לישראל ולעולם את תכניתו לגאולה, לגאולת ישראל והעולם, וכדי שנוכל

לראות את התוכנית עליינו להתחיל מהמקום הנכון מהחג הראשון, כי אחרת נאבד את

הכיוון ולא נדע מהי התכנית שה' תכנן כדי לגאול אותנו.

והחג הראשון הוא חג הפסח (לא ראש השנה), והוא נמצא בחודש הראשון התנכי שהוא

חודש ניסן ולא חודש תשרי.

כפי שאנו יכולים לראות בטבלה חגי האביב כבר התגשמו ביום המתאים בברית החדשה:

* בפסח ישוע נצלב ומת.

* בחג הנפת העומר – ישוע קם לתחיה, הבכור לתחיה.

* בחג השבועות – רוח הקודש צלחה על הקהילה והקהילה נולדה, ביכורי הרוח לה'

(רומים ח' 23, יעקב א' 18).

בין חגי האביב וחגי הסתיו יש את הקיץ הארוך והיבש.
אם חגי האביב התגשמו בברית החדשה, אין כל סיבה שחגי הסתיו לא יתגשמו כי הרי התורה היא צל של הדברים שעתידיים לבוא (קולסים ב' 16-17).
אם כך, לפי לוח השנה ותכנית הגאולה של אלוהים אנו נמצאים עכשיו בין חגי האביב לחגי הסתיו, בקיץ הארוך ללא כל חג או אירוע.
אם כך מה האירוע הבא בתור שדבר ה' אומר שיקרה?
האירוע הבא בתור שהברית החדשה מזכירה הוא "הלקיחה" (תסל"א ד' 13-18, קור"א ט"ו 50-52), וזה ממש מקביל ליום זיכרון התרועה.
החג שלאחר מכן הוא יום הכיפורים – ביום הזה אלוהים יכפר על חטאות העם, ואחרי "הלקיחה" זה האירוע הבא, חזרת עם ישראל בתשובה לפני ה' (זכריה י"ב 10).
והחג האחרון הוא חג הסוכות - אחרי שעם ישראל חוזר בתשובה וישוע שב, תתחיל מלכות האלף, ואלוהים ישיב אותנו בסוכה שלו.
אמן, בוא נא האדון ישוע! (התגלות כ"ב 20).